

De Wadden bijeen Gedicht

Gedichten en gedachten over het Wad

De Wadden bijeen Gedicht

Pieter van Heiningen

Dichter op de Veluwe en de Wadden

*“Ik zie de zon die daalt in het westen
die wegzinkt in de zoute zee
in het bijna gladde water
dat rimpelt als fluweel”
(De zon neemt afscheid, blz. 15)*

© Pieter van Heiningen, Putten 2022

Auteur : Pieter van Heiningen

Foto's en omslag : Pieter van Heiningen

Uitgeverij : Mijn Bestseller Rotterdam 2022

ISBN : 9789403651842

Versie : 2^e druk

Alle rechten voorbehouden. Niets uit dit boek mag worden verveelvoudigd, opgeslagen in een geautomatiseerd gegevensbestand of openbaar gemaakt, in enige vorm of op enige wijze, hetzij elektronisch, mechanisch, door fotokopieën, in druk, opnamen of op enige manier, zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van de auteur en uitgever.

Voorwoord

In 'De Wadden bijeen Gedicht' keer ik terug naar mijn herinneringen, die ik koester als een kleinood. De prachtige natuur, het weer en de mensenhand in dat alles inspireerden mij om deze gedichtenbundel te schrijven.

Vele malen was ik met mijn gezin op één van de Waddeneilanden. Vaak in de zomer, maar ook in de herfst, of in het voorjaar.

Bijzonder waren de keren, dat onze hond Beertje mee ging. Ze genoot er elke keer van. Ze ging achter schuimvlokken aan, of joeg de meeuwen weg.

Mijn woorden kiezend als verf rijg ik de zinnen als penseelstreken aaneen. Soms raakt me dat zo intens en emotioneert me dat.

Met deze gedichtenbundel hoop ik mensen te laten zien en te beleven, hoe overweldigend de natuur op de Wadden is en hoe zuinig we daar op moeten zijn.

Ik bedank al diegenen, die me geïnspireerd hebben en die het mogelijk hebben gemaakt om deze gedichtenbundel te schrijven.

Pieter van Heiningen, Putten februari 2022

Ochtend en Avond

Ontwakend Wad (tanka)

Goud kleurt de lucht nu
strelen zonnestralen zacht
liefdevol het land
traag ontwakend van de nacht
dat rilt van de kou

Ochtend en avond

De zon is druk
onvermoeibaar
mijn dagritme
is weer te laat

sta ik stil
om het te begrijpen
te bevatten
hoe de natuur werkt

is het al weer later
donkerder dan eerst
word ik wakker
als de nacht valt

het vuurtorenlicht
naar mij knipoogt
je was even weg
maar ik had het door

Kleurenpalet aan zee

De zwangere luchten in de verte
boven het lege strand bij de zee
waar ik zo vaak vertoefde
dragen mijn gevoelens mee

Ik zie hoe penseelstreken zacht
het kleurenpalet laat groeien
boven de donkere golven koppen
waar mijn gedachten ineen vloeien

Ik voel dat het niet anders kan
de dag zoekt traag haar slotakkoord
de herinneringen die vervagen
er is niets dat mij dan stoort

De duinen waarachter ik schuil
beschut tegen de felle wind
voel ik de natuur die mij omarmt
en ik zo een veilige haven vind

Langzaam wordt alles donker
wat net nog helder was
lijkt de nacht de dag te verjagen
verandert de zee in een zwarte onrustige plas

De kleuren zijn dan verdwenen
slechts afdrukken in mijn hart bestaan
zoek ik traag de terugweg op
heb ik moeite om te gaan